

LECTORI SALUTEM!

HODOSSY-TAKÁCS ELŐD

Korunkban az egyetemi életet sokan illetik negatív kritikával. Hallunk sóhajtásokat a hallgatók előzetes műveltségének, olvasottságának hiányosságai miatt, mások érdeklenségre, motiválatlanságra panaszkodnak. Vannak, akik azért elégedetlenek, mert úgy érzik: sokak számára az egyetemista lét nem más, mint egy átmeneti állapot az érettségi és a diploma között, aminek egyetlen célja a vágyott dokumentum megszerzése. A tartalomra szerintük a hallgatók jelentős része egyáltalán nem kíváncsi.

Sajnos van igazság ebben, és a hittudományi képzésben is ismerjük ezeket a problémákat. Egy ma már nyugdíjas kollégánk gyakran hasonlította ezt a jelenséget a vízen járáshoz, azzal a kiegészítéssel, hogy némely diák lábának bevizezése nélkül próbál keresztülgázolni a teológiai tudományok tengerén. De szerencsére nem ez az egyetlen tapasztalatunk: nagyon sok tehetséges és elkötelezett hallgatónk van. Még ma is. A debreceni kollégiumban egyébként a 18. század végétől kezdve önképzőkörök mindig működtek, amikor működhetek. Ezekben a hamisítatlan diákegyesületekben az érdeklődők palérozhatták irodalmi műveltségüket, saját lapot jelentethettek meg, beszélgettek, vitáztak, és néha jeles vendégek is megfordultak közöttük. Ma az önképzés egyik legfontosabb terepe a tudományos diákköri mozgalom (TDK), ahol

ugyan a hallgatók kutatásait oktatók irányítják témavezetőként, de az elsődleges kritérium mégis az egyéni elkötelezettség. Ez az a közeg, ahol a teológusok először elkezdnek kilépni a tanulmányi követelmények keretei közül, foglalkoznak valami olyasmivel, ami nem a megszerezhető papírról, hanem tartalmi kérdésekről szól. A Studia jelenlegi számában szereplő új rovatunkat ilyen hallgatók töltötték meg. Vannak közöttük, akik hosszabb dolgozattal jelentkeznek, mások pedig folyamatban lévő kutatásaik rövid összefoglalását adják. Lehet, hogy ezek az írások hordoznak magukon gyerekbetegségeket, de a szárnypróbálgatás ilyen, a folytatást pedig kíváncsian és reménykedve várjuk.

Folyóiratunkban mindig törekszünk egy-egy nemzetközi szaktekintély tanulmányának közlésére. Nemrégiben járt nálunk Udo Schnelle, akinek egyik dolgozata ezúttal magyar fordításban olvasható. Gaál Botond írása a teremtett világot és a felelősséggel felruházott embert vizsgálja.

Az előző számban teret adtunk egy kritikának Gáborjáni Szabó Botond tollából, amely (örömünkre) életre kelt. Most közöljük Lakner Lajos válaszát.

A Studia legújabb számát, melyben a fentiekén túl egy recenzió is helyet kapott, örömmel és tisztelettel nyújtja át az Olvasóknak a szerkesztő,

Hodossy-Takács Előd